

अत्रोत्तरं भगवानुवाच पार्थेति हेतातेति वात्सल्यासंबोधयति तस्य इह विनाशो नीचयोनिप्राप्तिः अमुत्र विनाशो नरकप्राप्तिस्तदुभयमपि न जायते हियतः कल्याणकृत् शुभकृत् दुर्गतिर्नैव प्राप्नोति ॥४०॥ इहामुत्र च तस्य महत्त्वमेवास्तीत्याह प्राप्येति उषित्वा वासं कृत्वा शाश्वतीः समाः नित्यान्वत्सरान्योगभ्रष्टोरागोचेत् अल्पकालाभ्यस्तयोगश्चेत् श्रीमतांगे हे जायते तत्रापि श्रीमानधोगच्छतीत्याशंक्य शुचीनामित्युक्तं शुचयो हि सत्कार्येष्वेव श्रियमुपयुंजानाः पूर्वापेक्षया महत्तरं स्थानमासादयन्तीत्यर्थः ॥४१॥ सयोगी विरक्तश्चिराभ्यस्तयोगो वाचेत्तस्य गतिमाह अथवेति ॥४२॥ तत्र द्विविधेऽपि जन्मनि पौर्वदेहिकं पूर्वदेहप्राप्तं बुद्धिसंयोगं यावती च योगभूमिः पूर्वजन्मनि जिता तत्र च यावान्बुद्धिलाभो जातस्तावन्तं बुद्धिसंयोगं पूर्वाभ्यासादल्पेनैवाभ्यासेन लभते तस्मादपि भूयस्यांबुद्ध्यां संसिद्धौ ऊर्ध्वभूमिलाभार्थमित्यर्थः यत ते यत्नं करोति ॥४३॥ कुतो यतते शिक्षितो पीत्यत आह पूर्वेति अवशोऽपि प्रज्ञादादिवत्पित्रादिभिरन्यथानीयमानोऽपि तेनैव पूर्वाभ्यासेन बलवता हियते योगप्रवणः क्रियते यतः योगस्य जिज्ञासुः ज्ञानमात्रमिच्छन् यो भवति सोऽपि शब्दब्रह्मकर्मकांडं वेदमपि अतिक्रम्य वर्त्तते किंपुनः पित्राद्याज्ञां इत्थं पूर्वाभ्यासबलं यन्महांतमपि पित्रादियत्नं तथा करोतीत्यर्थः ॥४४॥ एवं योगभ्रष्टगतिमुक्त्वा यो विषयैर्द्रियमाणोऽपि प्रयत्नेन योगमेवाभ्यसितुं प्रवर्त्तते तं श्रीभगवानुवाच पार्थ नैवेह नामुत्र विनाशस्तस्य विद्यते ॥ न हि कल्याणकृत्कश्चिदुर्गतिं तात गच्छति ॥४०॥ प्राप्य पुण्यकृतां लोकां नुषित्वा शाश्वतीः समाः ॥ शुचीनां श्रीमतांगे हे योगभ्रष्टो भिजायते ॥४१॥ अथवा योगिनामेव कुले भवति धीमतां ॥ एतद्भिर्दुर्लभतरं लोके जन्म यदीदृशं ॥४२॥ तत्र तं बुद्धिसंयोगं लभते पौर्वदेहिकं ॥ यत ते च ततो भूयः संसिद्धौ कुरु नंदन ॥४३॥ पूर्वाभ्यासेन तेनैव हियते त्ववशोऽपि सः ॥ जिज्ञासुरपि योगस्य शब्दब्रह्मातिवर्त्तते ॥४४॥ प्रयत्नाद्यतमानस्तु योगी संशुद्धिं किल्बिषः ॥ अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परां गतिं ॥४५॥ तपस्विभ्योऽधिको योगी ज्ञानिभ्योऽपि मतोऽधिकः ॥ कर्मिभ्यश्चाधिको योगी तस्माद्योगी भवार्जुन ॥४६॥ योगिनामपि सर्वेषां मद्गतेनांतरात्मना ॥ श्रद्धावान्भजते यो मां समेयुक्ततमो मतः ॥४७॥ इति म० भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीता० अध्यात्मयोगो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥६॥ पर्वणितुत्रिंशोऽध्यायः ॥३०॥ ॥७३॥ ॥७३॥

स्य गतिमाह प्रयत्नादिति प्रयत्नात्पक्षेऽष्टात् हठात्वायुनिरोधादिरूपात्स्वेचर्यादिमुद्राविशेषाभ्यासाद्योयतमानः संशुद्धिं किल्बिषो निष्पापो भवति यदा ह मनुः प्राणायामैर्देहे देन इति हठयोगानां सर्वेषां पापनिवृत्त्युपयोगित्वं न तत्त्वसाक्षात्कारे साक्षात्साधनत्वमित्यर्थः अतएव सः अनेकैर्जन्मभिः संसिद्धः प्राप्तयोगो भूत्वा ततः परां गतिं मोक्षं याति एतेन च क्षुश्चैवांतरे भ्रुवोरिति पंचमांते यत्सूत्रितं तद्व्याख्यातं ॥४५॥ एवं योगिनं स्तौति तपस्विभ्य इति तपस्विनोऽत्र कृच्छ्रां द्रायणमासोपवासादिकर्तारः ज्ञानिनश्च शास्त्रीयपांडित्यवतः कर्मिणोऽग्निहोत्राद्यनुष्ठितारः तेभ्यः सर्वेभ्यो योगीयतोऽधिको मतस्तस्माद्योगी भवार्जुन ॥४६॥ समाप्तः कर्मप्रधानस्त्वं पदार्थविवेकः अतः परं उपासनाप्राधान्येन तत्पदार्थनिरूपयितुं कामस्तदुपासनां महाफलत्वेन स्तौति योगिनामिति दैवमेवापरे यज्ञमित्यादिना चतुर्थाध्यायप्रोक्ता द्वादशयोगास्तद्वतां योगिनां सर्वेषां मध्ये यो मद्गतेन मयि वासुदेवे समपितेन अंतरात्मना चित्तेन श्रद्धावान्सन्मां भजते समेयुक्ततमोऽतिशयेन युक्तः श्लाघ्यो मतोऽभिप्रेतः तस्मान्मद्भक्तो भवेति भावः ॥ ॥ इति श्रीमत्पद्माव्यप्रमाणमयादिधुरंधर० नीलकण्ठकृतौ भार० भीष्मपर्वणि भगवद्गीतासू० षष्ठोऽध्यायः त्वंपदार्थविवेकश्च समाप्तिमगमत् ॥६॥ ३०॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥ ॥७३॥